EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2011.6.10
KOM(2011) 342 galutinis

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI

dėl Italijos pažangos susigrąžinant papildomą pieno gamintojų mokestį, nustatytą laikotarpiui nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m., apie kurią ji pranešė Komisijai ir Tarybai, įvertinimo

(vadovaujantis Tarybos sprendimo 2003/530/EB 3 straipsniu)

KOMISIJOS ATASKAITA TARYBAI

dėl Italijos pažangos susigrąžinant papildomą pieno gamintojų mokestį, nustatytą laikotarpiui nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m., apie kurią ji pranešė Komisijai ir Tarybai, įvertinimo

(vadovaujantis Tarybos sprendimo 2003/530/EB 3 straipsniu)

Šią vertinimo ataskaitą Komisija pateikė pagal 2003 m. liepos 16 d. Tarybos sprendimo Nr. 2003/530/EB dėl pagalbos, kurią Italijos Respublika ketina teikti savo pieno gamintojams, suderinamumo su bendrąja rinka, 3 straipsnį.

Pagal minėto sprendimo 1 straipsnį pagalba, kurią Italijos Respublika ketina teikti pieno gamintojams, pati sumokėdama Bendrijai sumą, kurią jie turi sumokėti Bendrijai kaip papildomą pieno mokestį, nustatytą laikotarpiui nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m., ir leisdama tiems gamintojams per keletą metų sumokėti skolą kaip atidėtą mokėjimą be palūkanų, išimties tvarka laikoma suderinama su bendrąja rinka su sąlyga, kad:

– gamintojai grąžina visą sumą, kasmet sumokėdami po lygią dalį, ir

– grąžinimo laikotarpis neviršija 14 metų, skaičiuojant nuo 2004 m. sausio 1 d.

Pagal minėto sprendimo 2 straipsnį pagalba suteikiama su sąlyga, kad Italija EŽŪOGF praneša apie visą nustatytam laikotarpiui skirto papildomo mokesčio sumą, ir kad Italija atitinkamai iš 2003 m. lapkričio mėn., 2004 m. lapkričio mėn. ir 2005 m. lapkričio mėn. EŽŪOGF finansuojamų išlaidų išskaito negrąžintą skolą trimis lygiomis metinėmis dalimis.

Italija 2003 m. rugpjūčio 26 d. raštu tinkamai pranešė apie visą nustatytam laikotarpiui skirtą papildomo mokesčio sumą.

Likusi negrąžintos skolos dalis buvo tinkamai išskaityta iš 2003 m., 2004 m. ir 2005 m. lapkričio mėn. EŽŪOGF finansuojamų išlaidų.

Pagal to sprendimo 3 straipsnio nuostatas kompetentingos Italijos valdžios institucijos turi kasmet pateikti ataskaitą Tarybai ir Komisijai apie pažangą, padarytą susigrąžinant sumą, kurią gamintojai turi sumokėti kaip papildomą laikotarpiu nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m. nustatytą mokestį.

Pagal šią nuostatą Italijos valdžios institucijos 2010 m. lapkričio 15 d. AGEA mokėjimo agentūros raštu Tarybai ir Komisijai pateikė šeštą ataskaitą apie dalinę 2009 m. įmoką.

Mokesčio mokėjimas dalimis

Iš visų gamintojų, kurių yra apie 23 200, turinčių sumokėti mokestį už septynis Tarybos sprendime nustatytus laikotarpius, bet gavusių iš nacionalinių teismų laikiną atleidimą nuo mokėjimo, kol bus priimtas galutinis sprendimas, 15 384 pasirinko šį mokestį sumokėti pagal mokėjimo dalimis sistemą. Tokį mokėjimo būdą pasirinkusiems gamintojams nutrauktos visos pradėtos teismo bylos. Be to, nesumokėjus bent vienos metinės įmokos, gamintojas

pašalinamas iš sistemos ir tuomet iš jo išreikalaujama visa suma su susikaupusiomis palūkanomis.

15 384 sistemoje dalyvaujantys gamintojai 2004 m. prieš pirmosios įmokos sumokėjimą iš viso turėjo sumokėti 345 mln. EUR, o tai sudaro apie ketvirtadalį visos gamintojų nesumokėto mokesčio sumos. Todėl matyti, kad šią sistemą rinkosi dauguma gamintojų, kurių individualios gamybos perviršis yra nedidelis. Kita vertus, gamintojai, kurių individualios gamybos pertekliaus dalis yra didesnė (apie 8000 gamintojų, kuriems buvo paskaičiuota 1 mlrd. EUR mokesčių už septynis laikotarpius), nusprendė mokėjimo dalimis sistemoje nedalyvauti. Tačiau atkreipiame dėmesį į tai, kad 2009 m. Italijos valdžios institucijos gavo apie 58 naujas paraiškas dėl mokesčio mokėjimo dalimis ir tai atitinka maždaug 1,7 mln. EUR.

Šeštą įmoką turėjo sumokėti 11 502 gamintojai – iš viso 24 501 645,02 EUR iki 2009 m. gruodžio 31 d. Italijos valdžios institucijų atliktų patikrinimų metu nustatyta, kad 11 354 gamintojai 2009 m. tvarkingai mokėjo įmokas (iš viso sumokėta 23 580 227,82 EUR). Tai reiškia, kad mokėdami šeštą įmoką 99 % gamintojų laiku sumokėjo 96,2 % mokesčio. Mokant pirmą įmoką – laiku sumokėta 99,6 % reikalaujamos sumos, antrą įmoką – 97,9 % reikalaujamos sumos, trečią įmoką – 99,5 % reikalaujamos sumos, ketvirtą įmoką – 99,7 % reikalaujamos sumos, ir penktą įmoką – 96,4 % reikalaujamos sumos. Taigi, visa pirmųjų penkių įmokų metu surinkta mokesčio suma yra apie 151 mln. EUR (apie 98 % reikalaujamos sumos).

Nors šios sumos neabejotinai rodo, kad minėtą sistemą pasirinkę gamintojai laikosi įsipareigojimų, Komisija mano, kad priemonės, kurių buvo imtasi, kai nebuvo laikomasi nustatyto mokėjimo termino, yra svarbiausias rodiklis, pagal kurį galima spręsti apie valdžios institucijų įsipareigojimą užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi mokėjimo tvarkos sąlygų ir kad galiausiai būtų surinkta visa mokėtino mokesčio suma.

Apie likusių 148 gamintojų šeštos įmokos mokėjimus, kurie atitinka 921 417,20 EUR sumą, duomenų nėra.

Penktos įmokos mokėjimo laikotarpiu 166 gamintojai 2008 m. pabaigoje buvo vis dar nesumokėję įmokų už 908 072,62 EUR. Remiantis iš Italijos valdžios institucijų gauta informacija, centrinės valdžios institucijos pranešė apie visus šiuos atvejus atitinkamoms regionų institucijoms, kad būtų išreikalauta visa mokėtina suma su palūkanomis, ne pagal mokėjimo dalimis sistemą.

Vėliau paaiškėjo, kad nors pradžioje buvo manyta, kad nesumokėjo 166 gamintojai, faktiškai nesumokėjo tik 54. Šiems gamintojams buvo panaikinta galimybė mokėti dalimis ir pradėtos priverstinio susigrąžinimo procedūros.

Už laikotarpį nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m. mokėtinas mokestis, kuris nebuvo įtrauktas į mokėjimo dalimis sistemą

Buvo užsiminta apie santykinai pasyvų mokėjimo dalimis sistemos naudojimą grąžinant mokesčius. Apie tris ketvirtadalius visos už nustatytą laikotarpį nesumokėtų mokesčių sumos nebuvo įtraukta į mokėjimo dalimis sistemą. Pagal 2003 m. schemą nesumokėti mokesčiai sudaro 767 mln. EUR, dėl maždaug 91 % šios sumos (apytikriai dėl 701 milijonų EUR), yra bylinėjamasi Italijos teismuose.

Ankstesnėse Tarybai pateiktose ataskaitose Komisija išreiškė požiūrį, kad Italijos metinėse ataskaitose daugiau dėmesio turėtų būti skiriama bylinėjimuisi, susijusiam su atitinkamais septyniais laikotarpiais, ir turėtų būti pateikta išsami informacija, patvirtinanti, kad gamintojai, kurių bylinėjimasis buvo nesėkmingas, sumokėjo mokestį. Negavusi tokios informacijos, Komisija neturi galimybės tinkamai stebėti, ar daroma pažanga susigrąžinant tą mokesčio dalį, kuriai netaikoma mokėjimo dalimis sistema.

Tačiau priešingai nei Italijos ataskaitoje apie ketvirtąją įmoką, ataskaitose apie penktąją ir dabartinę šeštąją įmoką apie šiuos teismo procesus nepateikiama jokios informacijos.

Vis dėlto, iš Italijos valdžios institucijų Komisijos prašymu pateiktos papildomos informacijos paaiškėjo, kad Italijos valdžios institucijos laimėjo bylų už maždaug 13 mln. EUR. Faktinių lėšų surinkta 6,8 mln EUR. Iš 2010 m. gegužės mėn. gautų duomenų matyti, kad dėl 580 mln. EUR vis dar bylinėjamasi Italijos teismuose. 2009 m. balandžio mėn. Italijoje buvo priimtas įstatymas dėl sistemos, pagal kurią nesumokėti mokesčiai turi būti sumokami taikant palūkanų normą, kuri lygi Sąjungai nustatytai orientacinei palūkanų normai, padidintai keliais procentiniais punktais. 2010 m. liepą buvo priimtas sprendimas dėl pagal šį įstatymą mokėtinų mokėjimų perkėlimo. Buvo nuspręsta šį perkėlimą įgyvendinti taikant *de minimis* režimą.

Komisija labai apgailestauja dėl lėto tos mokesčių dalies, kuri mokama ne pagal mokėjimo dalimis sistemą, surinkimo ir dėl to, kad Italijos valdžios institucijos nepateikė pakankamos informacijos. Lėtos pažangos priežastis yra teismo proceso trukmė ir atitinkamai priteistų sumų susigrąžinimo trukmė pasibaigus bylai (Italijos ataskaitoje apie šeštąją mokėjimo dalį apie susigrąžinimą nepateikiama jokios informacijos, tačiau iš ankstesnių duomenų, pateiktų Komisijos prašymu matyti, kad iki 2010 m. po laimėtų bylų buvo surinkta tik apie 6,8 mln EUR). Be to, surinktų mokesčių, dėl kurių faktiškai niekada nebuvo bylinėtasi (dėl to jie galėjo būti susigrąžinti nedelsiant), skaičiai parodo esamo mokesčių surinkimo trūkumus (šiuo metu vis dar nesurinkta apie 18 mln EUR iš 66 mln EUR mokesčių, dėl kurių teismuose nebuvo bylinėtasi).

Komisija toliau įdėmiai stebi susigrąžinimo procesus Italijoje, ypač mokesčių, neįtrauktų į mokėjimo dalimis sistemą, susigrąžinimą. Komisijos tarnybos keletą kartų pateikė savo pastebėjimus (taip pat ir neigiamas pastabas) Italijos valdžios institucijoms ir paprašė išsamios informacijos apie įvairius pieno mokesčių susigrąžinimo aspektus.

Išvada

Komisija mano, kad remiantis Italijos valdžios institucijų padaryta pažanga susigrąžinant reikiamą sumą iš gamintojų, kurie buvo pasirinkę 2003 m. Tarybos patvirtintą mokėjimo dalimis sistemą laikotarpiu nuo 1995–1996 m. iki 2001–2002 m. galima tvirtinti, kad mokestis renkamas tinkamai. Tačiau Komisija apgailestauja, kad nebuvo nurodyta, kokia suma iš tikrųjų surinkta iš sistemos dalyvių, kurie nesumokėjo dalinių įmokų ir kuriems dėl to buvo uždrausta toliau naudotis šia sistema. Todėl Komisija negali įvertinti nei Italijos institucijų pastangų, nei mokesčio susigrąžinimo pažangos. Komisijos nuomone, būtina, kad kitose ataskaitose Italijos valdžios institucijos pateiktų pakankamai išsamios informacijos apie tokį lėšų susigrąžinimą.

Komisija savo 2010 m. ataskaitoje Tarybai jau išreiškė apgailestavimą dėl itin lėtos pažangos susigrąžinant mokesčius už pieno kvotas, kurie mokami ne pagal mokėjimo dalimis schemą ir dėl kurių vyksta bylos Italijos teismuose, ir mano, kad mokesčių susigrąžinimą šiuo atveju

būtina žymiai pagerinti. Tačiau skaičiai rodo, kad šioje srityje nepastebima naujų svarbių pokyčių, ir kad ES teisė toli gražu nebuvo pakankamai veiksminga, nes per labai ilgą laikotarpį nesumokėta labai didelė mokesčių suma.

Komisija tikisi, kad ateityje metinėse ataskaitose bus pateikti su 1995/1996 m.–2001/2002 m. laikotarpiu susijusių bylų raidos ir galutinių sprendimų dėl privalomų sumokėti mokesčių įvykdymo rezultatai.